

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230383
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112230383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 26. 6. 2014, č.k. 6C/184/2012 - 72, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 6C/184/2012 - 72 žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca dňa 27. 9. 2012 na Okresný súd Prešov podal žaloby na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, kde okresný súd spojil 10 žalôb pod jedinou spisovú značku 15C/214/2012. Krajský súd uznesením z 19. 10. 2012 vylúčil Okresný súd Prešov z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné.

Žaloby boli podané v súvislosti s porušením povinnosti vyplývajúcej z § 44 ods. 8 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z., ktorý uložil povinnosť exekučnému súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný okresný súd túto povinnosť nespĺnil napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu o výmene súdneho exekútora. Žaloby vychádzali z exekučných konaní na Okresnom súde Prešov, kde vec 15C/214/2012 sa týkala exekúcie proti povinnej U. R. (EX 12039/2011). Vec 12C/216/2012 sa týkala náhrady škody z exekučného konania proti povinnému C. R. (sp. zn. 22Er/3187/2002). Vec 15C/217/2012 sa týkala exekučného konania proti povinnej H. H. (sp. zn. EX 1558/2003). Vec 15C/220/2012 je nárokom z exekučného konania proti povinnému E. L. (sp. zn. 26Er/1985/2004). Vec 15C/222/2012 sa týkala povinného J. P. (sp. zn. 26Er/687/2004). Vec 15C/283/2012 je nárokom z exekučného konania proti povinnej D. V. (sp. zn. 26Er/4118/2004). Vec 15C/285/2012 sa týkala exekučného konania proti povinnej E. B. (sp. zn. 26Er/1979/2004). Vec 15C/296/2012 sa týkala exekučného konania proti povinnej Z. E. (sp. zn. 6Er/27/2007). Vec 15C/221/2012 o náhradu škody sa týkala exekučného konania proti povinnej A. G. (sp. zn. 26Er/853/2003). Podľa žalobcu Okresný súd Prešov ako exekučný súd porušil ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, keď o žiadosti žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora

nerozhodol v zákonnej 30-dňovej lehote. Žalobca nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, tieto listiny doručil súdnemu exekútorovi, preto navrhuje pripojiť exekučné spisy Okresného súdu Prešov, ktoré obsahujú podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti uplatnených žalôb.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca si uplatňuje majetkovú škodu 175,- Eur, ktorá pozostáva zo 70,- Eur nákladov za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov informačného systému v sume 70,- Eur, náhradu 40,- Eur za udržiavanie a správu informačného systému, 50,- Eur za administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom. Ďalej 15,- Eur na poštových výdavkoch pri komunikácii s exekučným súdom. Žalobca žaluje aj nemajetkovú ujmu, pretože samotné konštatovanie porušenia práv na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je nedostatočným zadosťučinením za ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, či insolventnosti povinného. Táto situácia vyvolala riadiacich členov organizácie pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zániku už vytvorených podnikateľských plánov. Tu vznikla hospodárska strata na strane žalobcu a jeho majiteľov. Vzniknutá situácia ovplyvnila aj ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších možností, ktoré mohol prijať. Pri určení primeranej náhrady žalobca vychádzal zo sumy 55,32 Eur za každý mesiac omeškania nečinnosti exekučného súdu.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Samotný návrh žalobcu je zmätočný. Žalobca nevie uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedená vec na súde. Žalobca tak prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta nezákonné konanie v podobne nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Z toho nie je jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu. Nie je jasné či žalobca si uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka prietahov v konaní, žalobca nedoložil, či využil možnosť podať sťažnosť na zbytočné prietahy príslušnému predsedovi okresného súdu alebo či podal ústavnú sťažnosť. Naviac všeobecné súdy v konaní o náhradu škody nie sú oprávnené posudzovať prietahy v konaní iného súdu. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Z hľadiska podanej žaloby je zrejmé, že žalobca ich podal pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Zák. č. 514/2003 Z.z. v § 16 ods. 2 v znení účinnom do 31. 12. 2012 uvádza, že príslušný orgán ak neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časti do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Žalobca však uplatnil práva pred ukončením lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a pred uplynutím 6-mesačnej doby podal žaloby na súd.

Žalovaná pripúšťa, že v jednotlivých prípadoch exekučný súd nemusí dodržať zákonom stanovenú 30-dňovú lehotu v súvislosti s potrebou komunikácie s pôvodným či zamieňaným súdnym exekútorom. Keď oprávnený mal podozrenie, že súd nekonal dostatočne rýchlo, nič mu nebránilo využiť účinné prostriedky nápravy a podať sťažnosť predsedovi príslušného súdu. Takýto postup žalobca nevyužil a zanedbal svoju prevenčnú povinnosť.

Žalovaná poukázala na ust. § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, že pôvodný súdny exekútor je povinný vykonávať exekúciu až do doby rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. U žalobcu nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej škody, lebo pôvodný súdny exekútor mal riadne pokračovať vo výkone exekúcie až do doby trvania jeho poverenia.

Podľa 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní. V niektorých žalobách sa vytyka nesprávny úradný postup, ku ktorému malo dôjsť pred 23. 4. 2009. Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí do 3 rokov odo dňa, keď sa poškodený dozvedel z škody. Preto žalovaná vznáša z opatrnosti námietku premlčania

Ak si žalobca uplatňuje nárok materiálnej škody 125,- Eur, resp. 175,- Eur, tak je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Žalobca nepreukázal existenciu škody. Jeho nároky je možné považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov spočívajúcich v administratívnych výdavkoch, pričom tieto vecné náklady nemožno považovať za zmenšenie majetku poškodeného. Žalobca ako spoločnosť sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi a nepochybne potrebuje informačný systém a má s udržiavaním tohto systému tak či tak náklady. Podľa žalovanej žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody.

Žalovaná v neposlednom rade poukázala na to, že sa zvyšuje ochrana spotrebiteľských práv, najmä na trhu spotrebiteľských úverov. Vec 15C/214/2012 sa týka exekúcie proti povinnej U. R. (sp. zn. exekučného spisu EX 12039/2011), pričom podľa správy Okresného súdu Prešov neeviduje žiadnu žiadosť súdneho exekútora pod vyššie uvedenou spisovou exekučnou značkou. Vo veci 15C/216/2012 sa uplatňuje nárok na náhradu škody z exekučného konania proti povinnému C. R. (sp. zn. 29Er/3187/2002), kde okresný súd uznesením z 3. 4. 2012 sp.zn. 29Er/3187/2002 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 12. 7. 2012. Vec 15C/217/2012 z nároku na náhradu škody sa týka exekúcie proti povinnej H. H., sp. zn. 7Er/2604/2003, kde uznesením zo dňa 4. 4. 2012 okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Krajský súd uznesením z 4. 1. 2013 toto uznesenie potvrdil a zároveň zamietol návrh na prerušenie konania vo veci. Vec 15C/220/2012 sa týka náhrady škody z exekučného konania proti povinnému E. L. sp. zn. 26Er/1985/2004, kde exekučný súd uznesením z 10. 4. 2012 č.k. 26Er/1985/2004 - 13 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom 25. 10. 2012. Vec sp. zn. 15C/222/2012 sa týka exekučného konania pôvodne vedeného proti J. P. sp. zn. 26Er/687/2004, kde uznesením z 10. 4. 2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Odvolací súd rozhodnutie potvrdil. Najvyšší súd SR uznesením z 27. 3. 2014 dovolanie oprávneného zamietol. Vec 15C/263/2012 sa týka exekučného konania proti povinnému O. V., kde Okresný súd Prešov nevedie spis pod žalobcom uvedenou spisovou značkou exekútora EX 12088/2010. Vec 15C/283/2012 sa týka povinnej D. V., kde exekučný súd 10. 4. 2012 uznesením č.k. 26Er/4118/2004 - 13 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané dovolanie. Vec 15C/285/2012 sa týka nároku na náhradu škody z exekučného konania proti povinnej E. B., kde exekučný súd pod sp. zn. 26Er/1979/2004 rozhodoval a dňa 10. 4. 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Aj proti tomuto rozhodnutiu bolo podané dovolanie. Vec 15C/296/2012 sa týka povinnej Z. E., kde okresný súd uznesením 6Er/27/2007 - 13 z 9.5. 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Aj tu bolo podávané dovolanie. Vec 15C/221/2012 sa týka exekúcie proti povinnej A. G., kde okresný súd 10. 4. 2012 pod č.k. 26Er/853/2003 - 15 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Odvolací súd potvrdil uznesenie dňa 19. 3. 2013. Aj tu je dané dovolanie.

Žalobca v konaní doložil znalecký posudok č. 1/2014 z Ekonomickej univerzity v Bratislave na vyčíslenie nákladov na činnosť žalobcu spojených s neskorým rozhodnutím o žiadosti o zmenu súdneho exekútora. Podľa súdu závery tohto znaleckého posudku sú všeobecné a netýkajú sa konkrétneho uplatneného nároku, lebo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu vznikla materiálna škoda jednotlivými administratívnymi úkonmi, ako je to uvedené v znaleckom posudku. Žalobca nedoložil žiadne dôkazy o nákladoch na poštovnom, telekomunikačných službách. Žalobca nepreukázal výšku materiálnej škody v sume 175,- Eur, ako to deklaruje v jednotlivých žalobách.

Samotný nárok žalobcu súd posudzoval podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone

verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003, účinného do 27. 9. 2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa § 19 ods. 1 cit. zákona, účinného do 27. 9. 2012, právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní.

Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy poukazom na porušenie povinnosti Okresným súdom Prešov. Keď žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd s ohľadom na § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. dospel k záveru, že práva žalobcu na náhradu škody vo veci 15C/296/2012 nie sú premlčané. Sú ale premlčané nároky vo veciach 15C/216/2012, 15C/217/2012, 15C/220/02012, 15C/222/2012, 15C/283/2012, 15C/285/2012 a 15C/221/2012. Vo veciach 15C/214/2012 a 15C/263/2012 nie je nárok žalobcu opodstatnený, pretože okresný súd neviduje exekučné konania, na ktoré sa žalobca odvoláva.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pri nárokoch žalobcu týkajúcich sa neskorého rozhodnutia o zmene súdneho exekútora nie je nárok dôvodný, keď okresný súd vyhlásil exekučné konanie za neprípustné a exekúciu zastavil. Navyše Exekučný poriadok pri konaniach začatých do 31. 8. 2005 neustanovil povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Žalobca sa v konaní domáha náhrady materiálnej škody vo výške administratívnych úkonov spojených s vedením konania do vydania poverenia. Podľa okresného súdu žalobca nepreukázal existenciu škody. Náhrady, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, pričom tvrdenie o škode žalobca ničím nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkazom o vzniku tejto škody. Keď bol doložený znalecký posudok žalobcom, ten sa netýka uplatneného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré mali vzniknúť žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, úradníkmi a exekútorom a podobne. Podľa okresného súdu žalobca nepreukázal vznik materiálnej škody či ušlého zisku.

Žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom škodu nie je možné len predpokladať, ale táto musí byť jednoznačne preukázaná. Keď žalobca uplatňuje nárok na nemajetkovú ujmu, tak je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočný zadostučinením. To zo žalobného návrhu nevyplýva a žalobcom nebolo preukázané. Nepreukázal žiadne dôvody na priznanie nemajetkovej ujmy.

Súd zamietol nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, preto nevydal ani medzitimný rozsudok na opodstatnenosť žaloby podanej žalobcom.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa úspechu v súdnom konaní. Keďže žalobca nebol neúspešný účastník konania, nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založil zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp pravej retroaktivity, čo nie je prípustné. Súd nevyvetlil, prečo u účastníka

nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zákonodarcu vytvoril legitímnu sféru tolerance trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý z hľadiska ochrany zákonných práv na spravodlivý súdny proces je neakceptovateľný.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Štrasburský súd konštatoval, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania je ovplyvnená mimosúdnyimi faktormi, napr. nárastom ekonomickej trestnej činnosti, rozsahom nevybavenej agendy a podobne. Preto Dohovor zaväzuje štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavke čl. 6 ods. 1 zahrňujúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote.

Žalobca v konaní doložil znalecký posudok vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave pod č. 1/2014. Súd nevykonal dokazovanie dostatočným oboznámením sa s obsahom znaleckého posudku.

Okresný súd tiež nerozhodol o návrhu na prerušenie konania na predloženie prejudiciálnej otázky. Žalobca preto navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na opätovné prejednanie.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku porušenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. o povinnosti exekučného súdu rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní. Keďže o zmene súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote, potom si žalobca uplatňuje právo na náhradu škody - materiálnej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 55,32 Eur za každý jeden mesiac omeškania s neskorým rozhodnutím o zmene súdneho exekútora. Nárok sa opiera o zák. č. 514/2003 Z.z., pretože podľa § 3 ods. 1 zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Ust. § 9 ods. 1 zákona vymedzuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pričom nesprávny úradný postup je definovaný ako porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Rozsah náhrady škody je vymedzený v § 17 ods. 1 zákona, že uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis nestanovuje inak. Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peniazoch, ak nemôže uspokojiť ju inak.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody v rozsahu 175,- Eur súvisiace s administratívnymi výdavkami správy pohľadávky. Tie sa týkajú pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, preplácania nákladov za udržiavanie a správu informačného systému, či za administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom. Tiež sa uplatňuje náhrada 15,- eur v súvislosti s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Tieto finančné náklady tak či tak predstavujú náklady žalobcu súvisiace so správou pohľadávky prakticky od vzniku zmluvného vzťahu do prípadného uspokojenia takejto pohľadávky dlžníkom. Žalobca to nepreukázal, že takáto čiastka ako škoda vznikla žalobcovi práve v súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora uplynutím 30-dňovej lehoty od podania návrhu na vydanie rozhodnutia do konečného rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Ako už konštatuje okresný súd, uplatnená náhrada škody vyjadruje len paušálny výpočet nákladov, aj keď podložených tzv. znaleckým posudkom, pričom sa vykazujú náklady akejkoľvek administratívnej činnosti, ale nie priamo ku tomu ktorému nároku. Nároky na náhradu škody sú skôr hypotetické, pretože vymedzujú všeobecné náklady správy pohľadávok u žalobcu, bez konkrétneho určenia, že práve takáto škoda v súvislosti s tým ktorým jednotlivým prípadom porušenia povinnosti

exekučným súdom predstavuje konkrétnu náhradu materiálnej ujmy u žalobcu. Žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom konkrétnej škody.

Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, tu žalobca vychádzal z rozhodnutí Ústavného súdu SR, ktorý za zbytočné prietahy v súdnom konaní v trvaní 1 roka a 1 mesiaca priznal zadosťučinenie 15.000,- Sk, čo mesačne vychádza na 55,32 Eur. Žalobca nepreukázal, že mu vznikla nemajetková ujma v súvislosti s porušením práva a že samotné konštatovanie porušenia práva nebude dostatočným zadosťučinením a preto je potrebné priznať náhradu peňažnú a že táto náhrada má byť práve 55,35 eur za každý jeden mesiac omeškania s vydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora.

Žalobca v konaniach uplatňuje nároky zo spotrebiteľských úverov, preto exekučné súdy sú oprávnené v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať titul vedenia exekúcie proti povinnému ako spotrebiteľovi. V súvislosti s uplatnenou náhradou materiálnej škody okresný súd nemôže vychádzať len z tvrdení žalobcu o vzniku materiálnej škody, ak administratívne výdavky so správou pohľadávky by mal žalobca tak či tak. Pri nemateriálnej ujme a požiadavke na náhradu peňazí, je potrebné vychádzať z toho, či ujma žalobcu v dôsledku nevydania rozhodnutia o zmene súdneho exekútora je takého charakteru, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a je potrebné priznať peňažnú náhradu. Je potrebné poukázať na to, že udelením poverenia pôvodnému súdному exekútorovi ten má vykonávať exekúciu až do doby zámeny. Preto žalobcovi nemohla vzniknúť škoda v súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zámene súdneho exekútora v zákonnej lehote. Navyše žalobca je spoločnosťou, ktorá je známa vymáhaním pohľadávok z poskytnutých spotrebiteľských úverov, kde v mnohých prípadoch vykonáva nekalú obchodnú prax, o čom svedčia list Generálneho riaditeľa pre spravodlivosť Európskej komisie adresovaný predstaviteľovi Slovenskej republiky pri EÚ Ivanovi Korčekovi práve v súvislosti s činnosťou spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. pri vymáhaní pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv prostredníctvom rozhodcovských orgánov. V rozhodcovských konaniach boli spotrebiteľia pozbavení ochrany, ktorá je im poskytovaná kogentnými ustanoveniami platných právnych predpisov štátu, na území ktorého takýto orgán sídli. Ak okresný súd konštatuje nepreukázanie ohrozenia legitímnych očakávaní žalobcu v dôsledku nesprávneho úradného postupu pre prípadný zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinnou osobou a stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci, pričom princípy na ktoré sa odvoláva žalobca sú práve z jeho strany často porušované, o čom svedčí aj list Generálneho riaditeľa pre spravodlivosť Európskej komisie. Preto odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, keď žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej škody v súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zámene súdneho exekútora v 30-dňovej lehote, resp. nepreukázal nemajetkovú ujmu. Z hľadiska morálnych aspektov z porušenia práv žalobcu, si sám žalobca vymáha pohľadávky, ktoré sú pochybné a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je pochybný. Preto odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v celom rozsahu.

Ak žalobca poukazuje na retroaktivitu pri použití ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., tak podľa odvolacieho súdu ide o nepriamu retroaktivitu, pretože v ods. 1 je definovaný nesprávny úradný postup a ods. 2, ktorý je účinný od 1. 1. 2013 len bližšie definuje posudzovanie nesprávneho úradného postupu súdu, ktorého dôsledkom sú sťažnosti na prietahy, prípadné disciplinárne konania, ktoré konštatoval Ústavný súd SR. Keďže neexistuje žiadne rozhodnutie týkajúce sa sťažnosti na prietahy v konaní vo veciach, ktoré sú predmetom nároku žalobcu, nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup, ktorý je podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody či nemajetkovej ujmy. Ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. len bližšie rieši otázku posúdenia nesprávneho úradného postupu, ale definovanie nesprávneho úradného postupu je stále uvedené v § 9 ods. 1 zákona, účinného aj pred 1. 1. 2013. Aj táto námietka žalobcu nie je dôvodná. Preto odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v celom rozsahu.

Námietku žalobcu, že súd nevyužil ako dôkaz znalecký posudok č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, kde dokazovanie znalcom nebolo nariadené súdom a na tvrdený znalecký posudok možno prihliadať len ako na ďalší doklad predkladaný žalobcom v konaní. Sumy uvádzané v znaleckom posudku sú len absolútne číselné výpočty hypotetickej paušálnej náhrady za porušenie povinnosti súdom bez konkrétneho vzťahu k tomu konkrétnemu prípadu súdnych žalôb na náhradu škody. Nie je preplácaná konkrétna výška škody v jednotlivých uplatnených nárokoch - žalobách.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania. Okresný súd správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov prvostupňového konania. Neúspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, pričom sa jedná o návrhové konanie, preto ani okresný súd nemohol priznať úspešnej žalovanej náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si v odvolacom konaní náhradu trov konania nežiadala, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Žalobca vytýka neprerušenie súdneho konania pre polozenie prejudiciálnych otázok. V súdnom spise sa nenachádza žiaden návrh na prerušenie konania, preto o tomto návrhu žalobcu ani nemohlo byť rozhodnuté.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.